

der ogsaa for indeværende Aars Finanslov. Der er f. Eks. en Bevilling til Maribo Kirke. Spalte 1402 i Tillæg A. findes omtalt en Bevilling til den i Form af et aarligt Tilskud til denne Kirke. Andragendet er begrundet ved, at den aarlige Udgift til Brandkontingent, efter at Kirken paa Ministeriets Forlangende er blevet omvurderet, er steget med ca. 1.000 Kr. Under disse Omstændigheder foreslaas det at komme Kirken til Hjælp med et Beløb. Det forekommer mig, at der er mere Anledning til at komme Vordingborg Kirke til Hjælp ved en Restauration som den, der her er Tale om. Det anføres som Støtte for Bevillingen til Maribo Kirke, at Kirken har en monumental Karakter. Det har Vordingborg Kirke ogsaa. Det er en sjælden smuk Bygning, og den har sin store Værdi som Bygningsværk. Der vil nu sikkert fremkomme et nyt Andragende til Regering og Rigsdag om Støtte, og jeg vil da meget bede den højtærede Minister om at tage velvilligt imod det. Det vilde være stor Skade, om Kirken skulde staa og forfalde. Jeg haaber derfor, at Ministeren og Finansudvalget vil stille sig velvilligt til et saadant Andragende.

Til Slutning skal jeg overfor den højtærede Undervisningsminister lægge et godt Ord ind for et Par Andragender, der er indsendte fra Vordingborg og Ore Asylers om Hjælp til disse Asylers Drift. Jeg tror, at disse Asylers udfører en god Virksomhed, men de har meget vanskeligt ved at klare sig i disse dyre Tider. Jeg haaber derfor, at den højtærede Undervisningsminister vil stille sig velvilligt overfor disse Andragender.

P. Christensen: Idet jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for Bevillingen til Bolværksarbejder ved Helsingør Havn, maa jeg dog tillade mig at lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed for en lidt mere indgaaende Omtale af dette Spørgsmaal, thi det er jo ikke afgjort ved de aarlige Vedligeholdelser. Jeg tillod mig i Fjor at omtale de fortvivlede Forhold og paapegede, hvor nødvendigt det var, at der skete en meget betydelig Udvidelse, som formentlig ikke kunde ske paa anden Maade end gennem Anlæget af en ny Havn Nord for Kronborg. Da Spørgsmaalet ikke i det forløbne Aar er kommet sin Løsning synderlig nærmere, finder jeg Anledning til at gentage det her, idet man fra Byens Side nu har rejst det og rettet en Henvendelse til det høje Ministerium om at søge Havnefor-

holdene ordnet paa en saadan Maade, at de ikke skal vedblive at være en Hindring for Byens Udvikling. Der er en lokal Interesse og en Lands-Interesse i denne Sag. Havnen var oprindeligt gennem 58 Aar kommunal, indtil den i 1824 blev Statshavn, og det har den siden været. At den er blevet og er vedblevet at være Statshavn, skyldes formentlig den Betragtning, at Staten havde store Interesser i den. Derfor har man gentagne Gange haft Spørgsmaalet om en Udvidelse under Overvejelse. Saa langt tilbage som i 1855—57 var Spørgsmaalet brændende. Paa det Tidspunkt blev det fra alle sagkyndiges Sider krævet fremmet, bl. a. blev der rettet en Henvendelse til Regeringen fra 2.400 Skibsførere her i Landet med Krav om at imødekomme denne Udvidelse af Havnen. Saa kom Ophævelsen af Sundtolden; dette virkede som et Slag for Byen og Erhvervslivet og bevirkede, at alt stagnerede. Nu havde der ikke været noget mere naturligt og rimeligt, end om man til Erstatning for Sundtoldens Ophævelse og den deraf følgende Nedgangsperiode for Byen havde taget Havnespørgsmaalet op og ad anden Vej havde søgt at drage Værdier fra Søen til sig, dels til Byen og dels til Landet i det hele, og det er formentlig ogsaa en saadan Betragtning, der har ligget til Grund for, at der i 1871 blev nedsat en Regeringskommission, som i 1874 afgav en Betænkning om Sagen, hvori man meget varmt anbefalede dette Nordhavnsprojekt. Men Sagen blev fremdeles liggende, indtil den atter i 1907 bliver rejst af Grosserer-Societetet i København, der saa sine Interesser truet og saa, at det var en Nødvendighed at yde Erhvervslivet en Støtte ved at skabe en Tilflugtshavn paa dette Sted, som tillige kunde være Udhavn for Hovedstaden. Under 8. Marts 1907 retter Grosserer-Societetet en Henvendelse til Regeringen herom, under 4. December samme Aar kommer der en Henvendelse fra den lokale Handelsforening i Byen og de kommunale Autoriteter og fra forskellige fremtrædende Mænd med alvorlig Henstilling om at søge denne Sag fremmet, og disse Bestræbelser førte til, at der blev givet den fornødne Bevilling paa Finansloven til Udarbejdelse af Projekt og Undersøgelse af, hvorledes Sagen bedst kunde ordnes. Et saadant Projekt blev udarbejdet af Vandbygningsvæsenets Ingeniører og indsendt i August 1910 til Ministeriet for offentlige Arbejder med Anbefaling af dets Fremme. Nu har Sagen imidlertid ligget stille siden. Krigs-